

## Twee starters in de kinderopvang doen hun verhaal

# Een jaar later

Een jaar geleden kwamen drie starters in tijdschrift *Kinderopvang* aan het woord over hun plannen voor een nieuwe onderneming. Eén met alleen een droom, de tweede midden in de bouwtekeningen en procedures en de derde op het punt om te gaan beginnen. Hoe staat het er een jaar later voor? Zijn de verwachtingen uitgekomen en wat merken ze van bezuinigingen en vraaguitval? **MARIANNE VELSINK**

### Judith Geenen en Heleen Dasberg openen 1 december 2011 kinderdagverblijf Heppienest in Utrecht

Een jaar geleden werd 1 juni met enige twijfel genoemd als startdatum. Het werd een half jaar later. Vanwaar die vertraging?

'De eerste juni was toen al een optimistische gok. De grootste vertraging kwam, doordat we tegen alle verwachtingen in niet op 1 oktober open konden. Door een verandering in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) kregen buurtbewoners langer de tijd in beroep te gaan. Maar er waren geen klachten en die kwamen ook niet na acht weken uitstel. We zaten met onze handen in het haar.'

#### Ouders hadden al op een plekje gerekend...

'Ja, dertig ouders waren ervan uitgegaan dat zij hun kinderen bij Heppienest konden brengen. We moesten hun vertellen dat de opening twee maanden werd uitgesteld. Het begrip was groot. Slecht twee van de dertig ouders kozen een andere oplossing, de andere ouders vonden overbruggingsmanieren voor die acht weken en zijn ons trouw gebleven.'

#### Hoe gaat het nu met de aanmeldingen?

'Natuurlijk kijken we met argusogen naar de huidige bezuinigingen op het

kinderopvangbudget. Maar vooralsnog gaat het als een trein! De babygroep zit vol, de peutergroepen nog niet, maar dat is ook wel logisch. De kinderen zullen uiteindelijk met ons meegroeien. Onze *setting* is gunstig: we zitten in een buurt met tweeverdieners. In onze omgeving horen we van geen enkele vrouw dat ze overweegt te stoppen met werken.'

#### Waar zijn jullie trots op?

'Ik las het interview van een jaar terug en zie dat we alles wat we wilden, hebben bewerkstelligd. Misschien nog wel meer. We zijn blij dat het pand veel ruimte biedt voor kinderen, ook buiten. Dat vinden we allebei belangrijk. We zijn ook trots op de inrichting met rustige basiselementen: witte muren, antracietkleurige gordijnen, een houten vloer en kleurrijke details.'

Een goed pand vinden had wel wat voeten in aarde. Jullie waren er een jaar geleden nog niet uit. Hoe kwamen jullie hier terecht?

'In totaal bekeken we wel 25 panden, maar er was altijd wel wat. Te duur, te kleine buitenruimte, geen juiste vergunning. En dan te bedenken dat ons huidige pand zes jaar heeft leeg gestaan. Via via werd ik getipt dat het pand leegstond. Te mooi om waar te zijn, maar we schrokken toen we binnenkwamen: geen elektriciteit, één grote bende. Er moest echt heel veel gebeuren. Samen met de verhuurder hebben we afspraken gemaakt. Die heeft het pand verbouwd, wij droegen zorg voor de inrichting.'

De volgende stap was personeel aannemen. Welke eisen stellen jullie aannieuwe collega's?



Foto: Heppienest

## Cemaynur Safranti is sinds 3 januari 2011 eigenaar van kinderdagverblijf Mijn Tweede Thuis in Dordrecht.

Bij de start begon je met zes kinderen. Je sprak toen al van tegenvallende wachtlijsten, die als sneeuw voor de zon leken te verdwijnen. Hoe is dat nu? 'Het is een rumoerige tijd en dat is goed te merken. De groep groeit langzaam, maar de vooruitzichten zijn goed, vandaag bijvoorbeeld kwam er weer een nieuwe aanmelding bij. Ik vang nu 22 kinderen op, maar heb plek voor 32 kinderen. Dat betekent, dat zowel baby's, dreumesen als peuters direct terecht kunnen.'

'We zijn inmiddels met twintig collega's, inclusief invalkrachten. Op onze vacatures kregen we zestig tot zeventig reacties, dus er viel echt wat te kiezen. We laten sollicitanten na een goed gesprek een dagje meelopen op de groep. Helemaal bekijkt het functioneren van de sollicitant, mede vanuit haar rol als moeder, ik vanuit de professionele kant. Zo zien we snel of iemand bij ons past.'

### Waarom horizontale groepen?

'We willen dat pedagogisch medewerkers zich kunnen verdiepen in een leeftijdscategorie. We geloven heilig in de horizontale groepen, de rust, de regelmaat. Ook al is het planningstechnisch niet altijd makkelijk, moeten we toegeven.'

### Jullie zijn al met al twee jaar bezig geweest. Wat hield jullie op de been?

'Dat we ook tijdens de dieptepunten op elkaar konden rekenen én op de mensen om ons heen. Ons netwerk hielp ons aan een pand, aan nieuwe collega's, ouders en kinderen. De man van Heleen maakte de website, haar zus ontwierp het logo. De dag voor de opening hebben we met een club vrienden schoongemaakt. Zonder dit netwerk hadden we het niet gered.'

Foto: Mijn Tweede Thuis



### Heb je last van de bezuinigingen?

'Ja en nee. In deze tijd wordt iedereen gedwongen om kritisch naar de eigen organisatie te kijken. Soms krijg ik het gevoel dat grotere kinderopvangorganisaties denken dat de kleintjes als eerste zullen omvallen. Ik wil het tegendeel bewijzen en laten zien dat wij juist overeind blijven omdat we sneller kunnen reageren en innoveren.'

### Wat doe je anders dan de rest?

'Vanaf het begin al bied ik webcam-service aan. Dit is echt een succes, ouders waarderen de transparantie. Het sluit bovendien aan bij de tijdgeest dat vier ogen op de groep gewenst zijn. Om de betrokkenheid van ouders te vergroten, ontvangen ze in de eerste maand dat ze hun baby brengen een sms over hoe het gaat. En ouders kunnen een beroep doen op een kinderpsycholoog.'

### Heb je last van concurrenten?

'Opvallend genoeg zijn er het afgelopen jaar binnen een straal van 500 meter vanaf Mijn Tweede Thuis drie kinderdagverblijven bij gekomen. Toch heb ik niet het gevoel dat we elkaar in de weg zitten. Iedereen biedt iets anders. We kennen elkaar, maar werken niet samen.'

### Je plan was, om naast het ondernemen ook bij de kinderen betrokken te blijven. Is dat gelukt?

'Ik sta met regelmaat op de groep, ook al is ons team uitgebreid naar zes medewerkers inclusief invalkrachten. Het contact met ouders en kinderen vind ik belangrijk. Dat het personeelskosten scheelt als ik zelf op de groep sta, is mooi meegenomen, maar het is absoluut niet de hoofdreden.'

### Wat vind je lastig aan ondernemen?

'Ik moet erop letten dat ik verantwoordelijkheden deel. Ik was de eerste maanden te veel het enige gezicht van de organisatie. Maar kinderopvang doe je natuurlijk nooit alleen, het is teamwork. Het moet niks uitmaken wie er op de groep staat. Ik heb mezelf moeten dwingen om dingen uit handen te geven. Maar nu ik het wel doe, zie ik hoe goed het gaat. Collega's willen en kunnen die verantwoordelijkheden aan.'

### En wat is er leuk aan ondernemen?

'Ik vind de kinderopvang een fijne branche, waar een grote wil is om te ontwikkelen. Omdat ik zelf jarenlang trainer ben geweest, ook in de kinderopvang, wist ik dat de sector zo in elkaar zit. Het is leuk om een eigen locatie te hebben, die je invult op basis van kwaliteit waar je in gelooft.'

### Wat vind je belangrijke kenmerken van een pedagogisch medewerker?

'Ik wil dat pm'ers zich als professionals opstellen. Dat betekent, dat ze kennis hebben van het kind: hoe ontwikkelt het zich, wat is normaal en wat is opvallend gedrag? Die professionaliteit is ook belangrijk in contact met ouders. Het blijven uitdagen van kinderen is ook een pré. Bedenk steeds hoe je kinderen bij activiteiten kunt uitnodigen om te ontdekken. ' «

**Maartje Dankbaar tot slot, heeft haar droom om een kinderdagverblijf te starten in het Belgische Gent niet kunnen verwezenlijken. Zij wilde daarom niet meewerken aan een interview.**